

Men det finder jo ikke Sted med Hensyn til Oveiformynderiet. (Udfrydelse af Berg). Det forekommer mig, at det ærede Medlem siger, at det netop er derfor, at man vil sætte Lønningerne ind paa Finantsloven; men jeg har allerede tilladt mig at paavise, at det er aldeles utilstedeligt, naar Lønningerne hverken ligge under Rigsdagens bevilgende Myndighed eller er Noget, der skal udbetales af Statskassen. Derhos vil Enhver ogsaa let se, hvad den ærede Ordfører ogsaa nylig fremhævede, at der er en meget væsentlig Forskjel mellem Livsforfikkingsanstalten og Oveiformynderiet, netop i den Henseende, hvorpaa det her kommer an. Livsforfikkingsanstalten er en af Staten vilkårligt oprettet Indretning, som paatager sig Forfikkinger mod Præmie paa en saadan Maade, at Staten garanterer Betalingerne for Forfikkingerne, men derimod har erklæret, at det ikke vil tage nogen Indtægt deraf. Oveiformynderiet er derimod, som Enhver indser, en rein Samling af private Formuer; det er for Massens Bedkommende et Interessentskab af private Formuer, det er for dem, der staa under enkelt Bærgemaal, et Indbegreb af enkelte Formuer, og derfor vil Regnskabet for disse Midler, Karakteren og Betydningen af dette Regnskab og dets Revision være af en hel forskjellig Betskaffenhed for disse to Anstalters Bedkommende. For Livsforfikkingsanstaltens Bedkommende vil Regnskabet være et rent Kasse- eller Pengeregnskab, hvormod Oveiformynderiets Regnskab er væsentlig eller ialfald for en stor Del beregnet paa, at skulle afgive Midler til Kontrol med at enhver enkelt Umyndig faar det, der tilkommer ham. Men det, at følge hver enkelt Umyndig, at paase, at Enhver af dem faar, hvad der tilkommer ham, er Noget, der i den Grad er fjernt fra den konstitutionelle Revisions Væsen og Diemed, at jeg ikke tror, at man vil kunne finde noget mere Sjernliggende. Jeg tror ogsaa, at efter den Maade, hvorpaa Oveiformynderiets Regnskab er indrettet, og hvorpaa det er bestemt, at det skal aflægges, vil det være saa godt som umuligt at foretage nogen Revision deraf uden oppe i selve Oveiformynderiet, og at Statsrevisionen, ved at faa hele dette Regnskab for sig, vilde befinde

sig i den største Forlegenhed med, hvad det var, den egentlig skulde bestjæftige sig med, og hvad ikke. Hermed er det naturligtvis aldeles ikke min Mening, at ville paastaa, at dette hele Forhold skulde holdes udenfor enhver som helst Indflydelse fra Rigsdagens Side. Det er jo klart, at den Omstændighed, at Staten har paataget sig en Garanti, medfører, at Forholdet maa interessere Rigsdagen. Denne Garanti er ganske vist fjern, den er subfidiær, og Udsigten til, at den vil faa nogen virkelig Betydning, er ikke meget nærliggende; thi forinden Statens Garanti vil komme til, at virke, skal man være gaaet gennem begge Oveiformynderiers Reservecunds, der for Diebliffet have en Værdi af over $\frac{1}{2}$ Million Rd. Det er imidlertid ganske sikkert, at Garantien er tilstede, og at der altsaa er Mulighed for, at et Ansvar kan blive gjort gjældende imod Statskassen, og det maa medføre, hvad jeg fuldkommen indrømmer, at man maa have en vis Indflydelse, at man maa kunne udøve en vis Kontrol; men for at opnaa det behøver man ikke at gribe til saadanne heroiske Midler som det at opføre Oveiformynderiets Regnskab i Statsregnskabet. Der gives andre Veie, Det ærede Medlem for Betle Amts 2den Valgkreds (Berg) har selv angivet andre Veie, som man kunde gaa, og der ligger i selve Oveiformynderiloven et meget naturligt Udgangspunkt derfor. Det er jo foreskrevet i Oveiformynderilovens § 9, at der aarligt skal bringes til offentlig Kundskab en Oversigt over Oveiformynderiets Status saavel som en Oplysning om, hvorledes man har gennemført Bestemmelserne i Loven om, at Ublaane faa vidt muligt skulle fordeles mellem de forskjellige Egne i samme Forhold, hvori der er indkommet Midler derfra. Dette er nu Noget, hvorom sandsynligvis for Fremtiden Ministerialtidenden vil give Oplysning, og dert vil man altsaa have et Udgangspunkt for de Beslutninger, man maatte komme til; men bedre vilde det rigtignok være — og det antager jeg heller ikke vil møde den mindste Indsigelse fra Ministeriets Side — om der aarligt for Rigsdagen blev fremlagt en Beretning om Oveiformynderiernes Status tilligemed de fornødne Oplysninger, ligesom Tilfældet nu er med saa